

תוכן הענינים

הקדמות

11	החבורה הקדושה דברי הקדמה למהדורה הראשונה מאת הרב שאר ישוב כהן זצ"ל הרב הראשי וראב"ד חיפה, נשיא מוסדות "אריאל"
19	על דבר המשנה הראל כהן וידידיה הכהן - "נזר דוד" ארכיון הרב הנזיר, ירושלים

זכרונות מבית ההורים / הרב שאר-ישוב כהן זצ"ל

23	אבא מארי
37	בית אמי

זכרונות נזיר אלקים

59	מתוך יומניו של הרב הנזיר זיע"א

הנסיעה להרב לרן צ"ל

הגיע אלי השמועה מהרב מר"ן (זצ"ל), שהיה שוכן בס"ט גלן, ור"א בוצקו וחותנו החסיד והנדיב ר"נ שטרנבוך⁷⁶ היה להם בית חרושת שם, והיו מביאים לי דרישות שלום מהרב, בשובם לבאזל. פניתי אליו במכתב, ונסעתי לשם, בערב ר"ח אלול תרע"ה.

על מאורע מכריע זה בחיי כבר מסופר ב"מבוא לאורות הקודש", וב"חיי הרב" למר א. צורף.

נפתחה תקופה חדשה בחיי, נהפכתי והייתי לאיש אחר, לב חדש ורוח חדשה בקרבי⁷⁷, נפסקו היחסים הנפשיים עם המשפחה, עם כל היקרים והחביבים, מוזר הייתי לאחי נכרי לבני אמי⁷⁸, בטל לגמרי האני, בביטול היש, ובאהבת הכל, ושערי קדושה, ושערי בינה עליונה נפתחו לפני.

תחילת הקבלה מפ' הרב צ"ל

לפני כ"ז שנה, ואני בשוויץ בבזל, עסוק בלימודי בדעות הפילוסופיות לתקופותיהן, מלא צימאון ושקיקה לאמת, ביחוד האמת הישראלית. הגיעה אלי השמועה מהרב, שנמצא אז בארץ זו מזרחה. פניתי במכתב, ובקבלי תשובה, החלטתי לנסוע אליו.

76 הנדיב ר' חיים נפתלי שמואל שטרנבוך (נלב"ע כ"ט בטבת ה'תרצ"ז ומנוח"כ בציריך), חסיד צ'ורטקוב. חתנו הרב ירחמיאל אליהו בוצ'קא, ידידו של הרב הנזיר וחבר לייסוד "קיבוץ אקדמי עברי", מתלמידי הסבא רבי יוזיל הורוויץ זצ"ל מנובהרדוק, ולימים מייסד וראש ישיבת "עץ חיים" במונטרה שבשווייץ.

77 יחזקאל לו, כו.

78 תהלים סט, ט.

לב

אחרי טבילה במימי הרהיין, מצויד ב"שערי קדושה", מלא ספק וחכיון, עשיתי את דרכי להרב, בערב ר"ח אלול (תרע"ה).
באתי אליו, מצאתיו עסוק בהלכה עם בנו, נסבה שיחה על חכמה יונית וספרותה, שלא סיפקה עוד נפש היודעה ממקורותיה הראשונים. נשארתי ללון אצלם.

על משכבי לא שכב לבי, גורל חיי היו על כפות המאזנים. והנה בקר השכם ואשמע קול צעדים הנה והנה, בברכות השחר, תפלת העקדה, בשיר וניגון עליון, משמי שמי קדם, וזכר לנו אהבת הקדמונים. ואקשיב, והנה נהפכתי והייתי לאיש אחר. אחרי התפלה, מיהרתי לבשר במכתב, כי יותר מאשר פיללתי מצאתי, מצאתי לי רב.

[מתוך "מבוא לאורות הקודש", בספר "אורות הקודש", חלק א, הוצ' מוסד הרב קוק, ירושלים תשכ"ג. נדפס ג"כ ב"סיני", כרך יא, עמ' רפו-רצב].

ולילה כיום יאיר

בלילות הייתי לן יחידי בבית המדרש, ולילה כיום יאיר⁷⁹. נרות החשמל בנברשת מאירים כולם, גם תנור בוער, ואני עסוק ביחוד ב"עץ חיים", שהשגתי מבית מסחר ספרים בפרנקפורט. הגיתי בחכמה הפנימית, ובאשמורה האחרונה, שונה משניות, בקול רנה, בניגון נועם ועדן אין סוף, וסודות נחמדים בטעמי הלכות המשנה, בלשונה ודקדוקי אמריה, וסוגיות התלמוד בבאוריה, מתגלים לפני, בעדן נועם הבינה, והכל נשמע בקול ניגון המשנה, כמו "המגיד" למרן הבית יוסף, קול ניגון המשנה מדבר בפי.

79 תהלים קלט, יב.

הניגון הטהור, בקולו העדין, מגלה את הנעלם וטמיר, את אשר לא נראה. והכל מואר באור חדש. עולם חדש, ברוח חדש, מתגלה לפני, עת אעירה שחר⁸⁰. כמה קשה לסבול אז את העולם בעסקיו ומעבדיו הרגילים, הקטנים, של נמלים בצורת בני אדם.

גדלים הכסופים להתגלות א' חי, בתפילה, בתורה, בחכמה ובבינה, בניגון שיר מזמורי תהלים, בהשתפכות הנפש, ובדבקות הלב, ואני קרבת א' לי טובי⁸¹.

הקול האליז

ביום הנני שוקד בספריית האוניברסיטה בפילוסופיה העתיקה, במקורותיה, ובתולדות ההיגיון בארץ המערב, בהשוואה להיגיון העברי, הנבואי, והתלמודי, השמעי. הנני מוצא את "הקול", "המגיד", ב"דימוניון"⁸², המלאך של סוקרטס, שהוא מקור שיטתו המוסרית הטהורה, המתחילה בעבודה היסטורית פילוסופית בזה.

לג

הנני גם שומע ומשתתף בסימניון לתולדות המוסיקא, הדתית הקדמונה, והאחרונה, הסימפוניה הט' של ביטהובן, בהדגמות על פסנתר פתוח וגלוי במעיו, המשמיעים צלילים נפלאים. זה היה ביום שישי, בערב שבת.

80 תהלים נז, ט.

81 תהלים עג, כח.

82 "גם הפלוסופיה ראשיתה גילוי סודי, רזי. אבי הפלוסופיה העתיקה היוני, סוקרטס, קיבל עיקר שיטתו, מפי דימוניון, מלאך, "מגיד", קול, שהיה אומר לו, מה לא לעשות, והוא היה לאישיות מופלאה, המשפיעה על סביבתה, במגע, בסימפוזיון, במסיבה". – הרב הנזיר בביאורים בכת"י לאורות-הקודש, וכן הוא בקול-הנבואה עמ' שיג.

ומשם הנני בא לבית המדרש, להתפלל יחידי, לקבלת
שבתי, בשיר נועם ועדן לאין סוף.

הנני מתכונן, מחכה, מצפה, ל"גילויי", עליון.

לאוניברסיטת אל הרהיין

עם תנ"ך, משניות קב ונקי, ושערי קדושה לרח"ו בכיס
מעילי, הנני הולך ומשנן משנה על פה, בדרך לאוניברסיטא,
שם הנני בוחר לי מקום בספסל אחרון, הרחק מנשים, על
יד החלון, הפונה אל הרהיין, שומע הרצאות הפרופיסור,
ומחשבותי נמשכות עם שטף מי הנהר.

שיעור בחברה ש"ס בשווייץ, בהלכות קוצלים

הציעו לי להגיד שיעור בחברה ש"ס הכללית ליהודי שווייץ,
שיתאספו מהערים צורִיך, בֶּרְן וּבֶדֶן, לבאזל, בבית המדרש.
בחרתי בנושא, לשמו ושלא לשמו, בריש מסכת זבחים,
הלכתא למשיחא.

ההרצאה התורנית הגדולה המקיפה יסודי הלכות קודשים
ופסולי המוקדשין, כשהיא מרוכזת בדיוקי הבבא הראשונה
במשנה הראשונה, כל הזבחים שנזבחו שלא
לשמן כשרים, וכו'. קדמה לה פתיחה על ביום,
שנשנית משנה זו⁸³ ועוד אחרות, במסכת עדויות, ובמסכת

83 זבחים יא:

סוטה פרק כשם⁸⁴, ובברור מהות השם, המושך, העצם, בעיון עמוק.

וחתימת הפתיחה היתה בסיפור זה: כשעברתי, בדרכי לחו"ל, את ראדין, בקרתי את מו"ר החפץ חיים, בעל "ליקוטי הלכות" לסדר קודשים, הוא דיבר אתי על לימוד הלכות קודשים וזירזני על זה. ויאמר לי כך, הלא אנחנו כהנים, וצריכים לדעת הלכות קודשים. מלפנים כשהייתי מתפלל, ולירושלים עירך ברחמים תשוב, הייתי חושב זו תפלה סתם, אבל עכשיו אני מרגיש שזה קרוב קרוב, ויוסף לאמר, אינני יודע אם אני אזכה לכך, אבל בימיכם ודאי ודאי. ועתה, הוספתי אני, זכינו למילוי דברי מו"ר, לתקופת אתחלתא דגאולה, ועל כן הננו עוסקים ב"הלכתא למשיחא".

ההרצאה התורנית והפתיחה הן בכתובים אצלי, בתוך שאר כת"י.

קבלתי מכתבי הוקרה מכמה משתתפים, אחד, סטודנט ותיק מפרן, מר קרויס (ז"ל), כותב: זה היה קידוש השם.

באספת אגודת ישראל העולמית בציריך⁸⁵

נבחרתי ציר לאספת אגודת ישראל העולמית בציריך, שבה השתתפו גם הרב מקובנא הגאון ר"א שפירא, ופרופ' מרגליות מפירנצי. מארגני האספה היו מר רוזנהיים והרב ד"ר ברור ובניו מפרנקפורט, ומימונה, 40 אלף פראנק, בידי מר גוגינהיים⁸⁶ מבאזל, כך אמר לי.

84 פרק ה.

85 בעיר ציריך שבשווייץ.

86 ה' שלמה (סלי) גוגנהיים. באזל ה'תרל"ו - באזל ה'תרצ"ז. עסק ביבוא צמר. איש אמיד מאד ונדיב גדול וידוע מבאזל, בביתו המפואר התארח הרב הנזיר ואף לימד שיעורים. היה יו"ר אגודת-ישראל בשווייץ.